

Accents#590

Diari de Girona Suplement d'Oci i Cultura

DIVENDRES, 9 DE GENER DE 2009

CINEMA

Ray Stevenson agafa el relleu a Thomas Jane a la seqüela del personatge de la Marvel «The Punisher» >PÀG 3

MÚSICA

Punk i Rock de nou a Salt
Els barcelonins Secret Army, 8 control i la banda gironina The Row actuen demà a la sala La Mirona. >PÀG 9

JOHAN STRAUSS

Valsos a l'Auditori

L'Orquestra Simfònica del Vallès torna diumenge a Girona per oferir una vetllada de valsos i danses de la família Strauss >PÀG 8

LA FITXA

► **EUA. 2008.**
128 min.

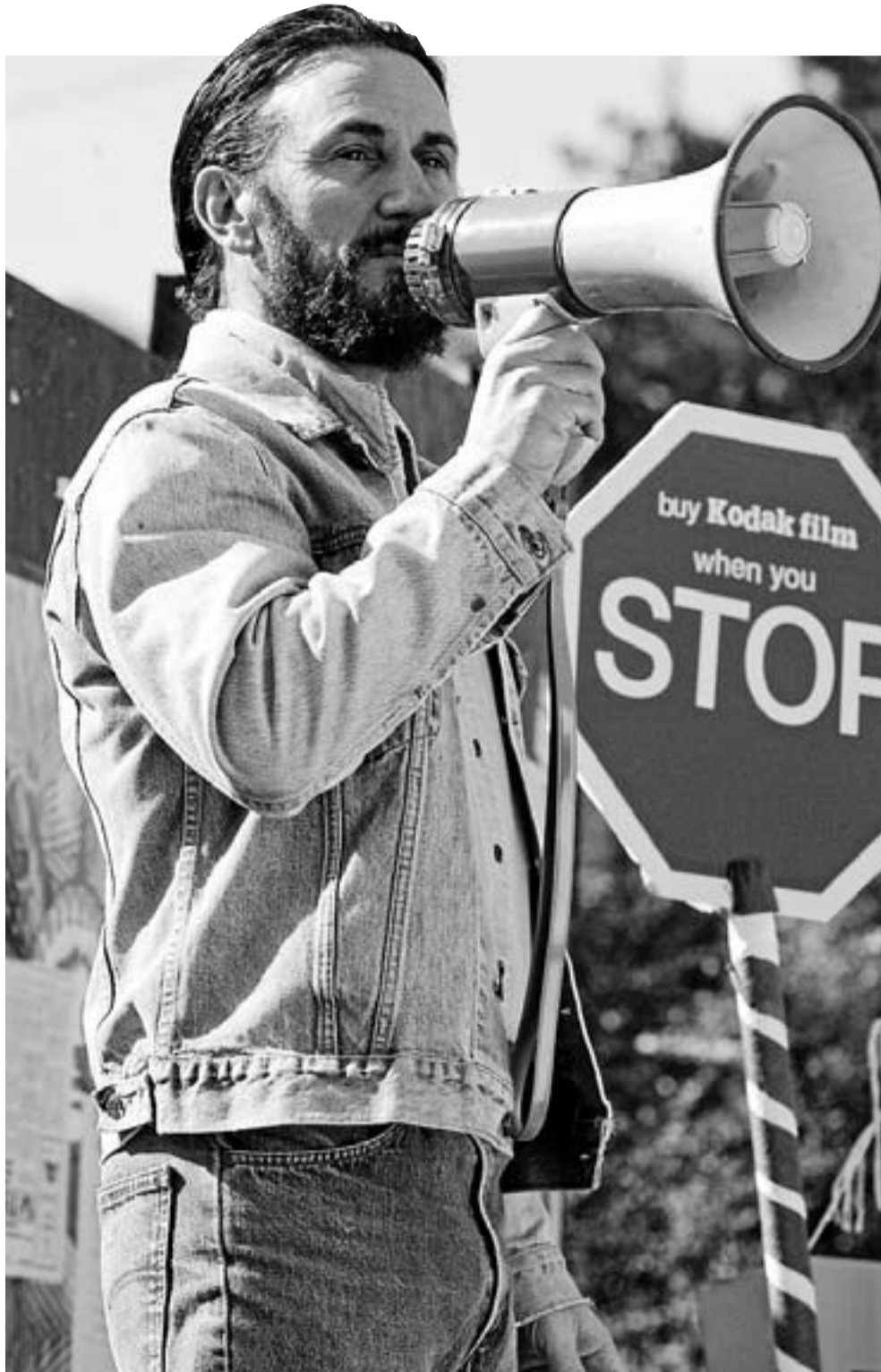
Títol original:
Milk

Gènere: Biopic.
Direcció: Gus Van Sant.

Guió: Dustin Lance Blake.

Intèrprets: Sean Penn, James Franco, Josh Brolin, Diego Luna.

© **Albèniz Centre (Gi), Oscar (Gi), Lauren (Blanes), Cines Olot.**

L'Amèrica menys coneguda

Ara que tothom se sorprèn i es vanagloria pel fet que un home de color ha esdevingut president dels Estats Units, *Mi nombre es Harvey Milk* ens recorda la lluita constant de les minories d'aquest extens país per fer sentir la seva pròpia veu.

CARLES RIBAS

De fet, de la mateixa manera que Barack Obama és considerat el Martin Luther King dels nostres temps, Harvey Milk també va gaudir d'aquesta etiqueta en el seu moment. Individu que va abandonar Wall Street per viure a la seva manera al llarg dels anys setanta, Milk va esdevenir, gairebé sense voler-ho, un líder nat a favor dels drets dels homosexuals al seu país. El seu carisma, com deïem, es va equiparar al de Luther King i, d'aquesta manera, va assolir un càrrec coma regidor de la seva estimada San Francisco. Per desgràcia, com sempre passa en aquestes ocasions, el seu previsible èxit es va aturar en qüestió de segons: Harvey Milk moria assassinat l'any 1978 poc abans de convertir-se en el primer senador homosexual de la història dels Estats Units.

La història del rodatge de *Mi nombre es Harvey Milk* es resumeix en la constància del seu guionista: Dustin Lance Blake portava més de vint anys acumulant informacions, entrevistes i qualsevol document vàlid per elaborar una biografia no autoritzada d'aquest anònim líder polític. En el moment en què aquest esbós de guió arribà a les mans de Gus Van Sant, la resta foren flors i violes. Van Sant, director al qual li encanten els reptes més radicals, no dubtà ni un instant en voler adaptar la història per la gran pantalla de la mateixa manera que no dubtà a pensar amb Sean Penn com a protagonista del seu film. No cal dir que Penn, actor afí a qualsevol moviment de rebuig a la política dominant del seu país, acceptà l'encàrrec amb reverències i passió. *Mi nombre es Harvey Milk*, malgrat ser una pel·lícula contestatària i estar realitzada i interpretada per professionals molt distants dels que papallonegen per Hollywood, s'ha convertit en una de les principals candidates pels propers premis Oscar de l'Acadèmia. Una mostra, una altra mostra, del garbuix en què s'ha convertit l'actual cinema nord-americà.

DÚPLEX

RESTAURANT

Per les teves celebracions vine i disfrutars del nostre menú de grup a un preu irresistible

Per a més informació, telèfon

872 08 07 00

o consulteu web: www.duplexrestaurant.es

Rda. Ferran Puig, 39 baixos. Girona

MENÚ DE GRUP

Pica-pica de:
Amanida de l'hort
Embotits amb pa de coca amb tomàquet
Croquetes
Calamars andalusa
Xipirons saltejats

Segon a escollir:
Entrecot a la brasa o amb salsa roquefort
Dorada a la brasa o al forn

Postres, beguda i cafès
Preu menú: **20 €** (IVA 7% inclòs)

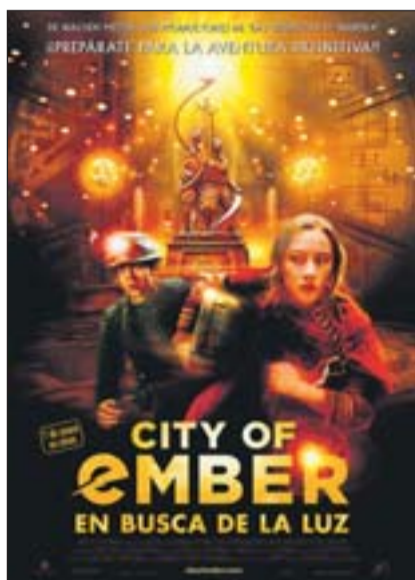
**SI CELEBRES EL TEU ANIVERSARI
NOSALTRES POSEM EL PASTÍS DE FRANÇ!!!**

OSCAR

www.cinesoscar.com

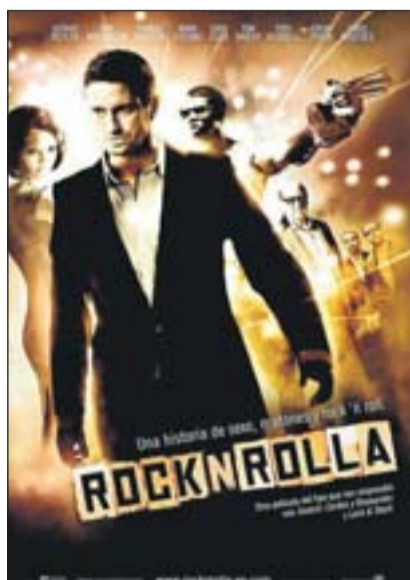
GIRONA • PLATJA D'ARO

Girona 4.00 6.10
 Platja d'Aro 6.10 **EN CATALÀ**

Girona 4.15 7.15 10.15
 Platja d'Aro 7.30 10.30

Girona 6.15 8.30
 Platja d'Aro 10.30

Girona 4.00 7.00 10.15
 Platja d'Aro 7.15 10.15

Girona 5.00 7.30 10.15
 Platja d'Aro 8.15 10.45

Girona 4.00 6.10 8.20 10.30

Girona 8.20 10.40

Girona 6.30 8.30 10.30 0.30*
 Platja d'Aro 8.20 10.30

Girona 4.15 6.15 **EN CATALÀ**
 Platja d'Aro 6.10

Girona 4.00 6.10 8.20 10.30 0.30*

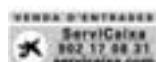

Girona 4.30 6.30 8.30 10.30 0.30*
 Platja d'Aro 6.10 8.20 10.30

Girona 4.30 7.30 10.15 0.40*
 Platja d'Aro 7.30 10.30

* Sessions golfes els divendres, dissabtes i vigílies de festius

Pàrquing gratuït • Telèfon 24 hores: GIRONA 972.207.152 - PLATJA D'ARO 972.826.697 • Venda d'entrades per Internet: www.cinesocar.com

«**PUNISHER: WAR ZONE**» ► EL TELEVISIU RAY STEVENSON AGAFA EL RELLEU DE THOMAS JANE A LA NOVA AVENTURA DEL CASTIGADOR, UN DELS PERSONATGES MÉS INCÒMODES I MALINTERPRETATS DE LA FACTORIA MARVEL.

La venjança continua

LA FITXA

► **Estats Units. 2008.**

Títol Original: *Punisher: War Zone*.
Gènere: Acció. Direcció: Lexi Alexander. Intèrprets: Ray Stevenson, Dominic West, Julie Benz, Wayne Knight, Doug Hutchison.

EL DOLENT.

Un rostre referencial. L'etern enemic del Castigador, Jigsaw, a banda de compartir nom amb el psicòpata de *Saw*, està inspirat en alguns dolents mítics del cinema de terror, tot i que la influència més explícita, més que res per la cara, és la del Leatherface de *La matança de Texas*.

Hi ha una certa unanimitat a considerar *The Punisher (El Castigador)* com una de les pitjors versions mai realitzades d'un còmic de la Marvel, sobretot perquè cometia l'estrepitós error d'adaptar les aventures de Frank Castle amb un excés de literalitat.

PEP PRIETO

És a dir, que la crònica d'una revenja esquitxada de sentit crític de les vinjetes esdevenia un subproducte fatxa i gratuït que tenia més a veure amb la filmografia de Chuck Norris que amb el seu referent. El director Jo-

nathan Hensleigh, a més, va aconseguir una fita que semblava impossible: fer bona la versió protagonitzada per Dolph Lundgren fa dues dècades i estrenada amb el títol *Vengador*. Com que el film de Hensleigh va anar mínimament bé a les taquilles –entre altres coses perquè va costat quatre duros–, la Marvel s'ha engrescat a finançar una seqüela. Però, amb molt bon criteri, han canviat el gruix de l'equip tècnic i artístic per fer una refundació fílmica del personatge.

Punisher: War Zone documenta, a grans trets, el sagnant enfrontament

entre Castle i el que està cridat ser el seu etern rival, Jigsaw, un sinistre ma fiós que sembla el terror fins i tot entre els mateixos criminals. El primer que crida l'atenció del film és que està en mans d'una jove directora d'origen alemany, Lexi Alexander, que ha firmat títols prou interessants com *Hooligans* després de proclamar-se campiona mundial de Kickboxing. Ideal per a una pel·lícula d'aquestes característiques, vaja. I Castle està ara interpretat pel carismàtic Ray Stevenson, un actor irlandès que ha aconseguit una notable popularitat gràcies a la sèrie *Roma*. La cinta, en-

cara més barata que la seva predecessora, busca una major fidelitat al còmic amb un estil sec i sense gaires concessions, jugant amb atmosferes molt més inquietants –la primera, de tant lluminosa, sembla un capítol de qualsevol sèrie de sobretaula– i incidint en el turment d'un personatge incapaç de superar la mort de la seva família per més ajusticiaments que dugui a terme. Alexander s'ha envoltat d'eficients secundaris com Dominic West, Julie Benz –vista a la quarta entrega de *Rambo*–, Wayne Knight, Doug Hutchison, Dash Mihok, Colin Salmon, Larry Day i Romano Orzari.

«**ROMANZO CRIMINALE**» ► L'ACTOR MICHELE PLACIDO ES POSA RERE LA CÀMERA PER OFERIR-NOS UNA LLIÇÓ D'HISTÒRIA DEL QUÈ SIGNIFICAREN ELS ANYS SETANTA A ITÀLIA.

Itàlia: anys setanta

LA FITXA

► **Itàlia. 2005.**

Gènere: Thriller. Direcció: Michele Placido. Intèrprets: Stefano Accorsi, Jasmine Trinca, Claudio Santamaria, Anna Mouglaris.

© **Cinema Truffaut**

Producte de l'atzar o de les distribuïdores, en les darreres setmanes ens ha envaït una sèrie de pel·lícules que ens apropen a la realitat pura i dura d'una societat –la italiana– esquitxada constantment per les disputes de poder que estableixen mafiosos, terroristes i polítics. *Gomorra* i *Il Divo* han obert la ferida: ara arriba *Romanzo Criminale* per acabar-nos de convèncer que alguna cosa fa molta pudor en aquest país idíl·lic.

CARLES RIBAS

Partint d'una novel·la de Giancarlo De Cataldo, el film utilitza el fil argumental d'una banda de lladres que es dediquen a robar i fer negoci amb el què poden per traçar-nos d'una volada la història italiana al llarg dels anys setanta. De fet, la gran virtut de la novel·la i, per extensió, de la pel·lícula, resideix en mostrar-nos una de les dècades més turbulentes que ha patit mai

el país veí: des de l'assassinat d'Aldo Moro fins els atemptats de Piazza Fontana a Milà, Itàlia es va convertir en aquella època en una mena de polvorí dominat pels grups terroristes d'extrema dreta o extrema esquerra. En aquest context, diverses bandes criminals –alienes a qualsevol perfil polític, properes a l'enriquiment ràpid– aprofitaren l'ocasió de caos per forjar un imperi del crim que sorprengué fins i tot a la mateixa Camorra. La banda Magliana, protagonista d'aquest film i inspirada en fets autèntics, fou una d'aquestes colles que s'aprofità de l'ocasió per establir tot una xarxa de tràfic de drogues i blanques inimaginable en qualsevol altre lloc. D'aquesta manera, *Romanzo criminale* segueix els passos d'altres pel·lícules (*C'era una volta in America* com a paradigma) que ens han mostrat l'ascens i caiguda d'una colla d'amics que de la nit al dia es converteixen en amos i senyors de la seva ciutat. Gran triomfadora dels *David di Donatello* de fa tres temporades, *Romanzo Criminale* arriba amb un retard majúscul a les nostres contrades. Un retard que ja ha convidat als italians a fer d'aquesta pel·lícula una sèrie televisiva. De totes maneres, aquest èxit convida a gaudir de la pel·lícula malgrat la seva extensa durada.

- ★★★★★ OBRA MESTRA
- ★★★★ MOLT BONA
- ★★★ BONA
- ★★ INTERESSANT
- ★ REGULAR
- DOLENTA

CRÍTTIQUES LES ESTRENES DE LA SETMANA PASSADA

Cartellera
LA PROGRAMACIÓ
DELS CINES DE
GIRONA A LA
PÀGINA 48

CUESTIÓN DE HONOR

★★★★★
► **Estats Units. 2008. Color. 130 min.** Títol original: «Pride and glory». Direcció: Gavin O'Connor. Guió: Joe Carnahan i Gavin O'Connor. Intèrprets: Edward Norton, Colin Farrell, Jon Voight, Noah Emmerich, Jennifer Ehle, John Ortiz, Frank Grillo, Shea Whigham, Lake Bell, Carmen Ejogo. **Albèiz Centre (Girona), Oscar (Girona), Cinebox (Salt), Kyton (Palamós), Lauren (Blanes), Oscar (Platja d'Aro), Cines Olot, C. Figueres.** ■ De *Training Day* a *Dueños de la calle*, passant per *La noche es nuestra* o bona part de la filmografia de Michael Mann, hi ha un subgènere del cinema policíac dedicat a remoure les vísceres dels servidors de la llei, i més con-

cretament el punt d'inflexió que els porta a adonar-se que la seva vocació no està massa lluny de les jerarquies criminals. En aquestes històries, un dels personatges s'erigeix en símbol de la integritat davant d'un clan transversalment corrupte o, com a mínim, apartat del que s'entén com a moral; *Cuestión de honor* se serveix, en aquest sentit, del model *Solo ante el peligro*, en tant que presenta un policia que esdevé una metàfora de la supervivència individual d'un ideari en front d'una degeneració col·lectiva. La gràcia és que aquesta última, com en el cinema de James Gray, afecta el seu propi codi genètic. Gavin O'Connor (i el seu coguionista Joe Carnahan, tot un especialista en aquestes matèries) aporta el seu

particular i sòlid gra de sorra a subgènere amb un film colpidor, sense concessions, que fa dels cloroscurs -no només estètics- els fonaments d'una gran tragèdia plena de moments memorables. De la pel·lícula en sorprèn la decidida aposta per la sequeat narrativa, però també el seu escàs marge per als convencionalismes (la cadència de la història mai es veu traïda per la necessitat d'accontentar l'espectador) i les prestacions de tots els intèrprets. Tots estan esplèndids, però és inevitable destacar la tasca d'un Colin Farrell que, després de veure'l també a la molt reivindicable *Escondidos en Brujas*, ha deixat de ser un simple esborrany per convertir-se en un actor excel·lent. **PEP PRIETO**

UNA FAMILIA CON CLASE ★★★★★

► **Regne Unit. 2008. Color. 93 min.** Títol original: *Easy Virtue*. Direcció: Stephan Elliott. Guió: Stephan Elliott y Sheridan Jobbins. Intèrprets: Jessica Biel, Colin Firth, Kristin Scott Thomas, Ben Barnes. **Albèiz Centre (Gi), Oscar (Gi), Kyton (Palamós), Lauren (Blanes), Oscar (Platja d'Aro), Cines Figueres, Cines Olot.** ■ Amb bon ritme, diàlegs intel·ligents i excel·lents actors, aquesta adaptació se centra en el conflicte entre modernitat i tradició, i en la difícil conquesta de la llibertat personal. Encara que a priori pensem que a sant de què adaptar Noel Coward en aquests temps, amb les seves històries d'aristòcrates anglesos de l'època del xarleston, mira per on els ha sortit una pel·lícula d'allò més «resultona» i entretinguda. Hora i mitja de bon ritme, diàlegs intel·ligents, bones interpretacions i estilitzada posada en escena. Els autors d'«Una família amb classe» saben el que tenen entre mans, una obra de teatre que avui dia no té molta raó de ser, i juguen a fons amb això. I així, la pel·lícula comença amb una pantalla de cinema que emet imatges antigues en clara picada d'ullet a l'espectador actual, i arrenca l'acció a partir d'un bell dibuix modernista d'aquells que il·lustraven les revistes. També per això utilitza en la banda sonora algunes cançons modernes, com «Sex bomb», tocades a ritme del swing dels anys vint, amb una big band que és un dels encerts del film. Tot això embolica una història centrada en el conflicte entre modernitat i tradició, i la difícil conquesta de la llibertat personal, desenvolupada a partir del xoc entre una bella i resolta dona americana (molt bé Jessica Biel), incrustada dins d'una tradicional família de la classe alta anglesa. Un relat mil vegades vist i sabut, ja veuen, però aquí contat amb molta eficàcia. Kristin Scott-Thomas compleix amb escreix, però convé destacar Colin Firth en un registre distint a l'habitual, que resol amb soltesa. Es passa una bona estona. **AUREA ORTIZ**

CITY OF EMBER ★★★★★

► **Estats Units. 2008. Color. 101 min.** Títol original: *City of Ember*. Direcció: Gil Kenan. Guió: Caroline Thompson, basat en el llibre de Jeanne Duprau. Fotografia: Xavier Pérez Grobet. Música: Andrew Lockington. Intèrprets: Saoirse Ronan, Harry Treadaway, Bill Murray. **Oscar (Girona), Cinebox (Salt), Cines Roses, Oscar (Platja d'Aro), Cines Olot, Cines Figueres.** ■ Acceptable pel·lícula juvenil d'aventures, que rescata l'essència de les antiutopies per construir un decadent món subterrani de simbòliques ressonàncies. Com manen els canons del gènere, un parell de xavals s'enfronten a les normes en una comunitat estanca i generen el motor d'una acció que, des d'uns plantejaments interessants, acaba degenerant, tal com és norma en el cinema d'avui, en un absurd barrejat de situacions, on els guionistes perden els papers. Destacaríem el disseny de producció d'aquest món de deixalles i inmundícies, metàfora de la desintegració de l'actual societat de consum, encara que la veritat és que al públic potencial només li interessarà la limitada fórmula de l'entreteniment. **ENRIQUE BORDERÍA**

CINEMES ALBÈNIZ

GIRONA

EL CINEMA AL CENTRE DE LA TEVA CIUTAT

1

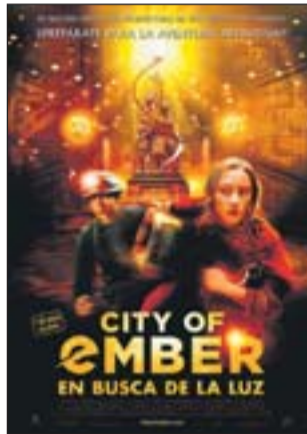
4.30 - 7.30 - 10.30
Versió castellana Apta

2

4.00 - 6.15 - 8.30 - 10.45
(v.o.s.e.) 13 anys

3

4.15 - 8.35
Apta

3

6.25 - 10.35
Apta

4

4.15 - 6.25 - 8.35 - 10.45
18 anys

5

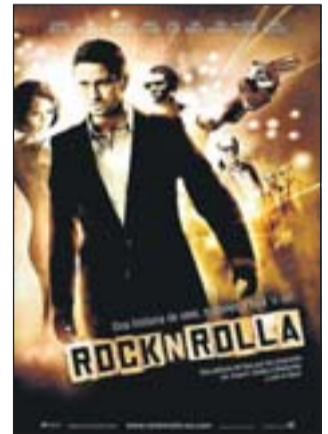
4.30 - 6.30 - 8.30 - 10.35
7 anys

6

4.15 - 6.15 (dbte.-dium.)
Apta

6

4.15 - 6.25 - 8.25 - 10.45 (dill. a div.)
8.30 - 10.40 (dbte. i diu.) 18 anys

7

5.45 - 8.35
Versió catalana Apta

8

4.15 - 6.25 - 8.35 - 10.45 (dill. a div.)
6.25 - 8.35 - 10.45 (dbte. i diu.) 13 anys

9

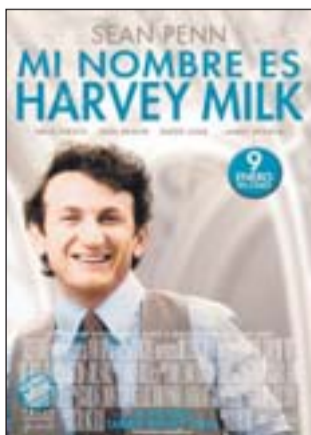
4.30 - 8.15 - 10.45
13 anys

10

4.00 - 6.15 - 8.30 - 10.45
13 anys

11

4.00 - 6.15 - 8.30 - 10.45
13 anys

12

4.30 - 8.15 - 10.45
13 anys

13

4.30 - 6.30 - 8.30 - 10.35
7 anys

I també:

Sala 7: MADAGASCAR 2

Apta - Versió catalana
4.00 (dissabte i diumenge)

Sala 8: EL VALENT DESPERAUX

Apta - Versió catalana
4.15 (dissabte i diumenge)

Tel. 972 41 01 10 - ALBÈNIZ CENTRE
Tel. 972 41 06 60 - ALBÈNIZ PLAÇA

JAUME FÀBREGA
Manual de gastronomia

COSETÀNIA, 211 PÀGINES

Indicacions pràctiques per al gurmet
Aquest és un llibre que vol contestar preguntes: tot allò que volíeu saber sobre gastronomia i de què no teníeu resposta. Els diversos capítols plantegen i donen resposta a preguntes com «de què parlem quan parlem d'alimentació?», o «perquè mengem el que mengem?», fan una descripció de la teoria del gust i una iniciació al tast dels aliments. | **DdG**

LAMBERTO GARCÍA DEL CID
Numeromania

DEBATE, 193 PÀGINES

Números, mística i superstició
► Des de temps inmemorables, els números han atret els amants dels símbols, la superstició i l'adivinació. Aquest llibre no busca aprofundir en aquells números, sinó satisfer la curiositat numerològica del lector, a través d'un fascinant recorregut per la simbologia i les propietats matemàtiques. | **DdG**

JOHN CHEEVER
Falconer

PROA, 244 PÀGINES

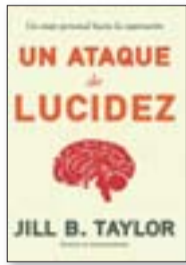
Itinerari artístic
► Falconer és el nom d'un centre penitenciari federal, una presó de mala mort on es barregen delinqüents de tota condició. Ezekiel Farragut és el personatge que ens guia per aquest particular infern presidiari. Addicte a l'heroïna i, des que ingressa a Falconer, també a la metadona, Farragut és un professor turmentat que compleix sentència per assassinat. | **DdG**

PATRICK MC GRATH
Trauma

MONDADORI, 211 PÀGINES

Poder i profunditat
► Charlie Weir es dedica a exorcitzar els dimonis de la gent. Mentre tothom al seu voltant sembla estar a punt de perdre el control, Charlie, psiquiatra resident des de fa anys a Nova York, es comporta amb la calma i la seguretat de l'home convençut de tenir dominats tots els aspectes de la seva vida. Res més lluny de la realitat. | **DdG**

JILL B. TAYLOR
Un atac de Lucidesa

DEBATE, 262 PÀGINES

Viatge personal cap a la superació
► «Cada cervell té una història, i la que segueix a continuació és la meua. Fa 10 anys treballava a la Facultat de Medicina de Harvard com a investigadora donant classes a metges joves sobre el cervell humà. Però el 10 de desembre de 1996, vaig rebre una lliçó. Aquell matí vaig patir una forma rara d'ictus a l'hemisferi esquerra del cervell.» | **DdG**

THOMA MANN
L'enganyada

VIENA, 111 PÀGINES

En clau femenina
► Rosalie von Tümmler, vídua i amb dos fills, acaba de fer 50 anys i duu una vida tranquil·la i respectable al Düsseldorf de començament del segle XX. Però aquesta placidesa es veu de sobte alterada quan es veu enlluernada per la bellesa i la joventut de Ken Keaton, un nord-americà de 24 anys que imparteix classes d'anglès al seu fill. | **DdG**

Els més venuts

FICCIÓ EN CATALÀ					NO FICCIÓ CATALÀ			
1	2	3	4	5	1	2	3	4
Els homes que no estimaven les dones STIEG LARSSON COLUMNNA	La noia que somiava un llumí STIEG LARSSON COLUMNNA	La venjança del bandoler MARTÍ GIRONELL COLUMNNA	El foc KATHERINE NEVILLE ROSA DELS VENTS	EL xines HENNING MANKELL TUSQUETS	Gomorra ROBERTO SAVIANO LA BUTXACA	Quiet MARIUS SERRA EMPÚRIES	La dictadura de la incompetència XAVIER ROIG LA CAMPANA	Oda inacabada PASQUAL MARA LA MAGRANA

LA CONFECCIÓ D'AQUEST LLISTAT HA ESTAT POSSIBLE GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ DE LA LLIBRERIA GELI DE GIRONA

LA SEGONA PART DE LA TRILOGIA D'ÈXIT MUNDIAL I QUE AQUÍ SUPERA ELS 200.000 EXEMPLARS VENUTS

Raons per a un «boom» literari

STIEG LARSSON
La chica que soñaba con una cerilla y un bidón de gasolina

TRADUCCIÓ: M. LEXELL / J.J. ORTEGA
DESTINO, 308 PÀGINES.

Molts són els motius perquè aquesta obra ha estat una de les més esperades de la temporada. El més important, l'èxit de la seva predecessora, amb la qual conformen les dues primeres parts d'una septalogia que es va quedar només en tres llibres: Els homes que no estimaven les dones (a Columnna en català, Destino en castellà) ha superat els 200.000 exemplars venuts a l'Estat.

MOISÈS DE PABLO
■ La novel·la anterior tocava el tema de la desaparició d'una noia que amagava els foscos secrets d'una família sueca, i que no s'aturava en escenes terribles, qualificades pels seus crítics com a morboses i escabroses, i que, per contra, ha fascinat milions de lectors a tot el món. La biografia del desaparegut Stieg Larsson (1946-2004) forma part d'aquest atractiu de l'obra. Un activista periodista nòrdic en contra de la prostitució femenina, i que amb els seus reportatges va denunciar les vexacions en cos i ànimes del sexe femení i les fosques trames de corrupció que solen amagar els poderosos. Un punt important també és la feina editorial, cal felicitar els companys de Destino per l'adaptació de la novel·la, perquè les 749 pàgines del llibre en castellà tenen un cos de lletra molt més gran de l'habitual, cosa que facilita molt la lectura. Això, més una traducció correcta i una portada inquietant són dos motius més. Un altre punt que podem tenir en compte és que Larsson forma part de la fornada d'escriptors suecs que han començat

a proliferar arreu d'Europa. Per aquest crític, el desaparegut autor no té la qualitat literària i, sobretot, el valor humà en els personatges d'un Mankell (ah, aquest meravellós inspector Wallander, enorme personatge!), però es beneficia d'aquest estat de gràcia de les lletres sueques. Que, cal dir, també comparteixen les lletres irlandeses. Com a mostra, l'èxit del jove autor d'*El nen del pijama de ratlles*, John Boyne. Amb una activitat febril, Larsson va voler parir set novel·les que mostressin aquesta mena de cara B del nostre món consumista: el món del sexe de pagament, de les màfies, dels maltractaments femenins, del proxenetisme i l'autodestrucció de l'individu. Malauradament, un atac cardíac va acabar amb aquestes ànsies creadores. En aquesta nova entrega, trobem els dos protagonistes, la hacker sociòpata Lisbeth Salander i el periodista justicier Mikael Blomkvist, que es pot entendre com una mena d'alter ego del mateix autor i que era l'editor de la revista *Millennium*, que és el títol del gran projecte creador de Larsson. L'acció ens transportarà des de l'illa caribenya de Granada i el Carib, a la Suècia del fred i la neu per mostrar-nos aquesta cara fosca del nostre món. Qui esperi una novel·la molt ben escrita, no l'encertarà. Larsson és un autor que domina sobretot les trames i la capacitat per engrescar el lector en la lectura, amb trames paral·leles, girs sorprenents i la dosificació de l'acció. Qui hagi comprat el llibre, que valori el final sorprenent. Un altre punt fort de l'autor és la narració de les pràctiques policials. D'una manera gairebé judicial, i amb una tasca de docu-

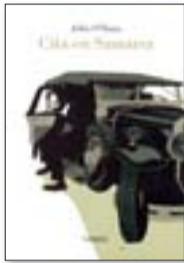
L'autor de la trilogia més venuda de principis del segle XXI, Stieg Larsson.

mentació més que notable. Pels seus fans, Larsson oxigena la literatura actual i la dota de realisme. Pels seus detractors, la seva obra encara estava en formació i podia créixer i depurar-se, sent un boom exagerat. En tot cas, l'autor es preocupava més pel fons que no pas per la forma, i més per sorprendre el lector que per mostrar la seva ca-

pacitat literària. Els més partidaris de Larsson, sàpiguen que tenen una nova cita amb ell el 5 de juny, amb la part final de la trilogia, que serà un punt final per a un autor d'èxit fulgurant que ha impactat en l'àmbit mundial, just quan ja no era aquí per assaborir l'èxit. Una paradoxa més del nostre món, d'èxits i oblit ben ràpids.

JOSEP VALLS
XEVI
SINGULARS I PLURALS, 151 PÀGINES
La màgia que mou fronteres
► Xavier Sala i Costa, conegut internacionalment com a Xevi, porta més de 40 anys en el món de la màgia i al il·lusionisme. Es pot afirmar que Xevi és el més internacional dels mags catalans. Ha actuat en set pel·lícules com a actor, ha publicat llibres de màgia i ha participat en un gran nombre de programes de ràdio i televisió. | **DdG**

JOHN O'HARA
Cita en Samarra
LUMEN, 308 PÀGINES
Noves fronteres del pensament
► Juntament amb Hemingway i Scoot Fitzgerald, John O'Hara és un dels grans novel·listes de la literatura nord-americana del segle XX. *Cita en Samarra* està considerada unànimament la seva obra mestra. El desembre de 1930, poc abans del Nadal, l'alta societat de Gibbsville resplandeix en balls i festes on la música sona fins altes hores de la nit. | **DdG**

JOSEPH SMITH
El lobo
MONDADORI, 228 PÀGINES
Història universal
► Entre els arbres d'un bosc nevad, en el més cru del fred hivernal, viu el nostre protagonista: el llop, un depredador afamat. Gràcies a la seva mirada, el lector viatja pel paisatge gelat, comprèn la ferocitat de l'animal i l'acompanya en el seu repte. Però, un entrebanc desafortunat posa a prova la seva pròpia naturalesa. | **DdG**

DYLAN THOMAS
El nadal d'un nen a Gal·les
VIENA, 68 PÀGINES
Nadal amb hipopòtams
► Dylan Thomas, una de les grans veus de la poesia en llengua anglesa, evoca com eren els dies de Nadal en un poblet de la costa de Gal·les a començament dels anys vint, tal com ell els va viure de petit: coberts de neu, poblats de gats i de carters amb el nas vermell com una cirera, amb l'olor del rostit que sortia de les cuines, i cigarrets de xocolata. | **DdG**

MARK PLANELLAS WITZSCH
El somriure de Catalunya
DUXELM, 236 PÀGINES
Retrat biogràfic de Jaume Miravittles
► L'empordanès Jaume Miravittles i Navarra (1906-1988) va ser un dels polítics i escriptors més polifacètics del segle XX. Amic íntim de Salvador Dalí i d'altres il·lustres empordanesos, aviat va abraçar la causa separatista de Francesc Macià. La seva ideologia revolucionària el va fer conèixer presó i exili diverses vegades al llarg de la seva vida. | **DdG**

MARC FONTBONA
Historia del juego en España
FLOR DEL VIENTO, 291 PÀGINES
De la hispana romana als nostres dies
► Per primera vegada surt a la llum pública una monografia completa sobre la història dels jocs d'atzar a Espanya. De forma documentada i exhaustiva, l'autor explica l'evolució dels jocs d'aposta, retrata als jugadors i desvela els secrets d'un fenomen tradicionalment hermètic. El llibre està dirigit tant al jugador entusiasta com al lector general. | **DdG**

5 ↗	1 →	2 →	3 ↗	4 →	5 ↘	1 →	2 →	3 →	4 ↗	5 →		
da. Quasi tota la veritat JOSEP MINGUELLA BASE	FICCIÓ CASTELLÀ	Los hombres que no amaban a las mujeres STIEG LARSSON DESTINO	La chica que soñaba con una cerilla STIEG LARSSON DESTINO	El fuego KATHERINE NEVILLE PLAZA&JANES	El niño con el pijama de rayas JOHN BOYNE SALAMANDRA	El chino HENNING MANKELL TUSQUETS	NO FICCIÓ CASTELLÀ	Gomorra ROBERTO SAVIANO DEBATE	El secreto RHONA BYRNE URANO	La reina muy de cerca PILAR URBANO PLANETA	La belleza entra por la boca TXUMARI ALFARO EDICIONES B	Por que somos como somos EDUARD PUNSET AGUILAR

Lexicografia musical

Els lexicògrafs ho tenen difícil perquè no hi ha res més delicat, crec jo, que definir un mot. És francament desconcertant observar la falta de consens en les definicions de gèneres, estils i, fins i tot, instruments musicals. Per exemple, tots sabem –o creiem saber– què és el jazz o una sonata, o quins són els trets principals d'estils musicals ancestrals com el flamenc o contemporanis com el hip hop. Però, ho sabem bé? Per una part, la manera com els músics usen una paraula sovint és caòtica i incongruent; els creadors, en principi, no tenen cap obligació de viure segons un llibre de text. Els manuals de música, per una altra part, també ens poden deixar perplexos amb un gran i general desgavell de definicions i explicacions que no s'adapten a la pràctica musical. I és que resulta que sovint és més fàcil apreciar, entendre i reconèixer certs gèneres i estils musicals que definir-los «en sec», com si diguéssim. La música, s'ha dit sempre, s'escapoleix dels poders fixadors de la paraula, i deu ésser efectivament així.

JOSÉ MANUEL GÓMEZ ■
Quins orígens té la paraula jazz? Segons uns, és una contracció de jasmine, el perfum que s'olorava als bordells de New Orleans on es tocava la música que acabaria coneixent-se com a jazz. I a més a més, en aquells temps gloriosos de King Oliver i Louis Armstrong, hi havia una

El pioner del jazz Louis Armstrong a Las Vegas el setembre de 1970.

banda anomenada Jazmine Orchestra, cosa que hagués pogut determinar el nom d'aquell estil. Segons una altra teoria, jazz era la paraula secreta que s'usava per indicar l'acte sexual. I encara més sobre el tema: l'estil bebop podria referir-se a la síncope (o sigui, l'accentuació irregular d'algunes notes, sempre que ens fiem de la definició estàndard...), però també podria tenir connotacions de l'acte sexual i les seves arítmiques sacse-

jades. Tot acaba allò mateix, evidentment. El mateix misteri del jazz es pot aplicar a l'origen de la paraula flamenc. El tema ha estat, és i serà motiu de debat. En espanyol antic, els joves *chulos*, arrogants i altius se'ls denominava flamencs (de Flandes). El ball flamenc, per una altra part, també s'assembla en alguns moviments a les postures de l'ocell de la família de la garsa. Una explicació més

filològica diu que el mot flamenc deriva de *fellahmangu* en hispanoàrab, o sigui, els cants dels pagesos. Quina d'aquestes explicacions és la correcta? Quantes facultats de musicologia i quantes càtedres de flamencologia haurà d'establir l'esplèndida Junta per aclarir aquesta qüestió?

No deixa de ser curiós que, com a professor, sempre m'he trobat davant la disjuntiva que, sovint, als cursos més elementals he d'ensenyar unes definicions que jo sé que no són correctes del tot i que, quan l'alumne progressa i passa a cursos més especialitzats, s'han de *des-ensenyar* i rectificar. Qualsevol manual de música de batxillerat, per exemple, explica que la forma sonata consisteix en tres seccions (exposició, desenvolupament i recapitulació). No hi ha dubte que hi ha centenars de peces musicals que s'adapten sense problema a aquest esquema, però n'hi ha altres tantes que no s'adapten al format tot i que el títol diu clarament i inequívocament sonata!

Però aquí passa una altra cosa. Entre l'autor d'una composició i el que l'escolta hi ha un pacte tàcit que pressuposa que el títol de l'obra coincideix amb seu contingut. En realitat, però, no sol ser mai així. Vet aquí un exemple. Al segle XVIII, el compositor d'Artà Antoni Lliteres era un dels creadors musicals més apreciats d'Espanya. La cort de Madrid –i Felip V en particular– volien desesperadament «òpera italiana». Lliteres, pobret, escrivia música «espanyola» en un gènere castís anomenat «sarsuela», però això no li va impedir que escrivís clar i pla en la coberta d'una de les seves obres que evidentment no era ni una òpera ni era italiana: «*Los Elementos, ópera armónica al estilo ytaliano*» (sic). I tot-hom va quedar tan content. La duquesa que havia encarregat i pagat l'obra, la primera de totes!

Apunts

GEORGES MOUSTAKI
Tota una institució
 PRESENTA «SOLITAIRE»

■ Va néixer a Alexandria, el 1934, i, tot i que es va interessar des de molt jove per l'art, va ser quan es va instal·lar a París, el 1951, quan es va impregnar de la tradició musical francesa. Deixeble reconegut de Georges Brassens (de qui va adoptar el nom), va compondre per a artistes com Édith Piaf o Yves Montand i es va convertir en una de les figures clau de la cançó d'autor a partir dels anys seixanta. Multiinstrumentista (guitarra, però també acordió i piano) i políglota (principalment, francès, però també grec, anglès i portuguès, entre altres idiomes), Georges Moustaki publica nou disc, *Solitaire*, que inclou *Le temps de nos guitares* (un homenatge a Brel, Gainsbourg, Dylan, Henry Salvador i Brassens) i cançons a duo amb Cali, Vincent Delerm, Stacey Kent i China Forbes, vocalista de Pink Martini.

Claudia Cardinale i Burt Lancaster ballant un vals en la famosa escena del film «El guepard», de Luchino Visconti.

Concert de valsos de la família Strauss a Girona

L'ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS TORNA PER OFERIR AQUEST TRADICIONAL CONCERT, QUE JA FA SETMANES QUE TÉ LES ENTRADES EXHAURIDES. A BANDA DE PECES DE STRAUSS TAMBÉ S'INTERPRETARAN OBRES DE FRANZ VON SUPPÉ, BEDRICH SMETANA I PIOTR I. TXAIKOVSKI

DANSES
Concert de Valsos i Danses amb l'Orquestra Simfònica del Vallès

AUDITORI DE GIRONA

► **Direcció:** Salvador Brotons. **Intèrprets:** Orquestra Simfònica del Vallès. **📅 Diumenge 11, 19h. 🎟 Entrades exhaurides.**

DdG

■ Any rere any, les danses de la fa-

mília Strauss han entrat a les nostres llars per celebrar l'arribada d'un nou any. Un cop més, l'Orquestra Simfònica del Vallès, sota la batuta de Salvador Brotons, omplirà el dia 11 l'Auditori de Girona de l'optimisme d'una música que convida a començar el 2009 amb entusiasme.

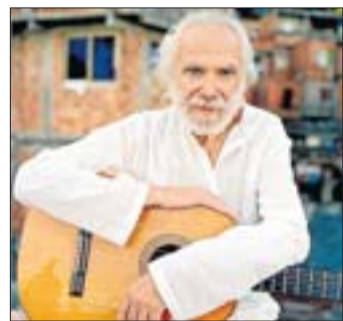
L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) es va constituir el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Ò-

pera de Sabadell i amb el temps s'ha consolidat com una formació musical de primera magnitud per la seva forta implantació popular. Fins ara ha realitzat més de 900 actuacions i més de 50 enregistraments per a la ràdio i la televisió, amb un repertori que combina programes simfònics amb òpera, música contemporània i concerts populars. L'any 1992 va rebre el Premi Nacional de Música atorgat

per la Generalitat en reconeixement a la seva trajectòria.

El programa del concert, centrat sobretot en Strauss, constarà de dues parts. A la primera l'OSV interpretarà l'obertura *Poeta i camperol*, obertura de Franz von Suppé (1819-1895), tres danses (Polca, Furiant i Dansa dels comediants) de *La núvia venuda* de Bedrich Smetana (1824-1884), i una selecció de la *suite del Trenca-nous* de Piotr I. Txaiovski (1840-1893) que inclou la Marxa, la Dansa russa, la Dansa xinesa, la Dansa dels mirlitons i el Vals de les flors.

La segona part estarà centrada en Johann Strauss (1825-1899), amb la interpretació de *Roses del sud* (*Rosen aus dem Südem*), vals op. 388; *Visca Hongria* (*Eljen a Magyar*), polca *schnell*, op. 332; *Sang vienesa* (*Wiener Blut*), vals op. 354; *Express*, polca *schnell*, op. 311; i el *Vals de l'Emperador* (*Kaiserwalser*), op. 437.

El gran Yusef Mustacchi.

Es busca DJ

LA MIRONA

■ La sala La Mirona de Salt busca un DJ amb tendències àmplies i flexibles, segons el que convingui per seguir els concerts que hi ha hagut prèviament. Els estils que hauria de controlar són flamenc/mestissatge, reggae/ska, punk/pop, indie, rock/metal, soundtrack, garage i electrònica. Els interessats que creguin que donen el perfil poden posar-se en contacte amb la sala.

LOS REBELDES
 DEL BIENESTAR
 JORDI ROYO I ISACH

*Cómo afrontar la comunicación con
 un adolescente hoy*

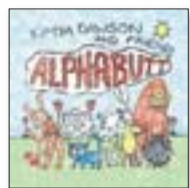
www.albaeditorial.es

15 años de ALBA

DISCOS

★★★★★ INDISPENSABLE
★★★★★ NOTABLE
★★★★★ RECOMANABLE
★★★ FLUIX
★ PRECINDIBLE

Kimya Dawson and Friends
ALPHABUTT
K RECORDS / POP STOCK!
★★★★★

«Caca, culo, pedo, pis»

L'EXTRAVAGANT CANTAUTORA NORD-AMERICANA SORPRÈN DE NOU AMB UN DELICIOS ÀLBUM GRAVAT AMB NENS DE TOTES LES EDATS

► Lluny queden els temps en què Kimya Dawson es va donar a conèixer amb The Moldy Peaches. Des d'aleshores, Adam Green, el seu còmplice en aquella estimulante broma *antifolk*, s'ha transformat en el *crooner indie* per antonomàsia, mentre ella es mantenia en els marges de la popularitat, fins que l'impacte de la banda sonora de la pel·lícula *Juno* (Jason Reitman, 2007), que incloïa nou cançons seves, va amenaçar de convertir-la en una artista de moda. La seva resposta a aquell intent d'èxit es titula *Alphabutt* (joc de paraules intradueïble entre alfabet/alfabeto i butt/cul), i no és un disc que busqui afiançar la seva tardana conversió en *hype*, sinó tot el contrari: quinze cançons en baixa fidelitat, gravades amb escassa instrumentació (bàsicament, guitarra acústica i percussions), en les quals Kimya Dawson i un grapat de nens s'ho passen de por jugant a l'escatologia ingènua, els contes infantils i el bon rotllo. Gravata a l'*estupidi* de Jason Carmer, *Alphabutt* és un disc deliciós, que situa novament la seva autora fora de qualsevol classificació possible. (ANTIFOLK) | E.G.

Olle Nyman
VENTURE
A WEST SIDE FABRICATION / ABSOLUTE BEGGINERS

► Si el seu primer disc (*Behind the clouds*) va suscitar comparacions amb Van Morrison, aquest cop el suec Olle Nyman aposta per la recerca d'un so més personal, proper al country-folk americà contemporani (admet estar escoltant Bonnie Prince Billy i M. Ward), però sense oblidar puntuals clucades al soul (els cors de *Hard way to live*) o al blues (*Vehemence*). Gravata originalment el novembre de 2006, l'àlbum serveix per posar el públic espanyol al dia, de cares a la seva pròxima gira pel nostre país en el mes de febrer. (POP) | E.G.

Taera
CARTA SONORA
CHELSEA / PIAS

★★★★★

► L'antiga croada a la recerca de l'originalitat, en la qual la fusió amb exòtiques influències és com una mena de pedigrí. En el cas de Taera sembla que hi ha coartada: nascuda a Pakistan (usa el punjabi en algunes de les seves lletres), criada a Anglaterra i establerta a Espanya, la mescla de cultures és la inspiració que evoca aquest primer disc, que no obstant fracassa totalment en intentar dotar d'ànima tots aquests referents, a més de crear una lírica plana. El disc flota gràcies a la notable producció i el sòlid recolzament instrumental. (FUNK FUSIÓ) | JESÚS SÁEZ

I Am Ghost
THOSE WE LEAVE BEHIND
EPITAPH

★★★★★

► Hi ha alguna cosa que sona a impositat en la segona entrega dels californians I Am Ghost. Conscients del seu salt mundial amb aquest nou àlbum, el seu discurs s'ha fet més pla, previsible, i fins i tot insuls, com demostra l'elecció com a *single* de la pitjor cançó del Lp, *Bone garden*. Un disc-recepta en el qual es poden trobar tots els ingredients habituals del *goth rock* de MTV que es gasta actualment en la indústria musical, amb escassos detalls de gust o bon fer, més cura en l'estètica que en el fons. (GOTH METAL) | J.S.

Amadou & Mariam
WELCOME TO MALI
BECAUSE / WEA

★★★★★

► Pot ser que el notable *Dimanche a Bamako* suposés el reconeixement internacional d'aquest duet de Mali, però va estar lleugerament empès per producció de Manu Chao. Aquest nou àlbum s'allibera de la seva influència, guanya en personalitat, s'allunya d'antics entrebancs i es confirma com un disc addictiu, àgil (malgrat els seus més de seixanta minuts de durada), amb grans composicions, com *Masiteladi*, *Bozos*, la titular o *Sekebe*, ple de diverses influències i riquesa sonora. Col·labora Damon Albarn, a la fluixa *Sabali*. (AFRO BEAT) | J.S.

Chick Tones
SUERTE
LENGUA ARMADA

★★★★★

► Segon àlbum (després de *Cine Amor*, publicat el 2007) del trio liderat pel guitarrista Fernando Macaya (Los Del-tonos), practicant d'un rockabilly en castellà que bascula entre els aires vaquers més domesticats de La Frontera i els cultivadors clàssics nord-americans del gènere. Un exercici d'estil gravat per Paco Loco, que aposta en comptades ocasions pel risc (el fallit violí de *Mardigras*), però que pot acontentar els seguidors poc exigents de l'ortodòxia amb regust a anys cinquanta (*Dos ases*). (ROCKABILLY) | E.G.

Diversos
PALERMO SHOOTING
CITY SLANG

★★★★★

► No és cap novetat que les pel·lícules de Wim Wenders arribin acompanyades de bona música (Nick Cave & the Bad Seeds apareixien a *El cielo sobre Berlín*), però en el cas de *Palermo shooting* s'ha lluit, no només per les bandes escollides (The Velvet Underground, Beirut, Calexico, Iron & Wine, Portishead o The Long Winters), sinó perquè, a més, inclou temes inèdits de Grinderman, Bonnie Prince Billy & Matt Sweeney i Get Well Soon, entre d'altres. Un excel·lent aperitiu sonor, a l'espera que s'estreni el film. (BANDA SONORA) | E.G.

Planning

ROCK I PUNK

SECRET ARMY + 8 CONTROL + THE ROW

► La Mirona de Salt. Dissabte 10, 21.30h. 7 € (9 € a taquilla).

■ Secret Army és una banda formada a Barcelona l'any 2004 per tres amants dels films de guerra, les cerveses, el futbol i el reggae. Practica un street punk tan melòdic com demolidor. Demà presentaran les cançons del seu segon disc, *The Edge of Bravery* que va comptar amb la col·laboració de Texas Terri. Les seves lletres tenen sentiment i sentit, fugint dels típics clichés del gènere, mantenint una perspectiva que només les velles i bones bandes de rock'n'roll poden tenir. A banda dels touloussencs 8 Control, el festival de demà comptarà amb els gironins The Row (a la foto), una proposta de punk metal català carregada d'energia i força. «Fins que rebenti el fetge» és el lema d'aquesta jove formació que ja acumula més de trenta concerts. | DdeG

BARONIA DE SAS MUSIC FESTIVAL

LLUÍS COSTA + NITO FIGUERAS + FAMÍLIA ABAD + DELS 6X4 ...

► La Mirona de Salt. Divendres 16, 22h. 5 € (10€ a taquilla)

■ Aquesta es la primera edició del Festival amb una clara vocació eclèctica, obert a tots els estils musicals on la qualitat del contingut és l'aposta d'aquest nou Festival amb arrels autòctones. Músics de la talla de Lluís Costa, Nito Figueras, Família Abad, dels 6x4 (grup de versions), The Row... i d'altres convidats sorpresa comandaran una sessió que en determinats moments convertiran l'escenari en un espai obert a la improvisació. Durant la nit es lliuraran els Premis Serrallonga 2009 i després del concert la festa continua a La Bombolla amb Malícia Deluxe DJs. | DdeG

Del 7 de gener al 6 de març 2009

CENTRE COMERCIAL I DE LLEURE

espai **M** GIRONÈS
vine a viure'l

P Gratuït
2.500 places

NARCÍS GIRONELL

► **Galeria l'Algespar, Castelló.** Carrer Asensi, 4. **Del 12 de desembre al 21 de gener.** Horaris: www.galeriaalgespar.com

■ Narcís Gironell deu ser un dels artistes gironins que ha aconseguit fixar una iconografia més rica i coherent des que va fer de la pintura el seu mitjà expressiu. La mostra que presenta a Castelló insisteix en el seu univers de fetitxes personals sense descuidar mai una acuradíssima posada en escena que veu de canals tan diversos com el món del còmic o la premsa més lleugera. No obstant això, el seu és un món fet de paradoxes: allò visible ens acompanya i el seu missatge, ens agrada o no, forma part d'una cultura contemporània que només pot ser entesa des de la radical heterogènia. | **E. CAMPS**

DOMÈNEC

► **Espai ZERO1, Olot.** Carrer de l'Hospici, 8. **Del 6 de desembre al 6 de gener.** De dimarts a diumenge de 10 a 13h. i de 17 a 20h.

■ La instal·lació *Real Estate* que l'artista Domènec presenta a l'Espai ZERO1 d'Olot es planteja com un simulacre d'oficina de venda immobiliària que desplega un conjunt de materials (fotografies, vídeos, entrevistes, publicació gratuïta...) que intenten ser un registre visual de la complexa i problemàtica relació amb el territori i l'hàbitat en el context del Pròxim Orient, així com mostrar que l'arquitectura i l'urbanisme són part d'una estratègia de guerra de l'Estat d'Israel en el context de l'ocupació palestina i esdevenen, de fet, un dels més eficaços mecanismes de dominació. | **E. CAMPS**

COL·LECTIVA

► **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Sales Municipals i Capella de Sant Nicolau. **Del 10 d'octubre a l'11 de Gener.** Horaris: www.bolit.cat

■ Els objectius són clars: «Impulsar la negociació i la conversa amb les institucions i la ciutadania, activant el reciclatge d'idees i dispositius per tal d'afrontar situacions no resoltes, mitjançant la creativitat i el treball col·lectiu». A partir d'aquesta premissa, el nou Centre d'Art de Girona acull a les seves seves provisionals de la Rambla i de la Capella de Sant Nicolau propostes dels artistes Jordi Mitjà i Michelle Teran, del controvertit arquitecte Santiago Cirugeda (més conegut com l'autor del «niu») i del col·lectiu DERIVART. Es podrà visitar fins l'11 de gener de 2009. | **E. CAMPS**

ZAEL

► **Restaurant La Penyora, Girona.** Carrer Nou del Teatre, 3. **Fins el 31 de maig.** Telèfon: 972 218 948.

■ La paràbola no té pèrdua: mentre la majoria d'artistes disposen en els seus treballs el que creuen o anhelen ser, el que pensen, conceptualitzen, afirmen o neguen, Zael fa l'exercici invers, cerca identitats per a unes obres que sempre neixen orfes i a les quals només el temps proporcionarà paternitat. Per això l'efecte de les seves pintures és similar al del simògraf: enregistren el batec subterrani d'una vida que es desplaça com plaques tectòniques fins que una col·lisió l'obliga a sortir a la superfície. Aleshores l'artista es veu obligat a canviar de nom amb tot el que això comporta. | **E. CAMPS**

PEP AYMERICH

► **Casa de Cultura, Girona.** Pl. de l'Hospital, 6. **Del 5 de desembre al 10 de gener.** De dilluns a dissabte de 10 a 14h. i de 16 a 20h.

■ L'exposició que Pep Aymerich presenta a la Casa de Cultura és fruit d'un intens treball introspectiu que l'artista materialitza en una mena de dansa, mig eròtica i ritual, amb un ninot que és una rèplica en fusta d'ell mateix. *Lautisme del Jo*, en aquest sentit, es resol gràcies a l'exercici reflexiu i a l'exploració de la corporalitat entesa com a sinònim de persona. La mostra d'Aymerich, firmada per diferents vídeos realitzats per Quim Paredes, es podrà visitar fins el 10 de gener a la planta baixa de la Casa de Cultura de Girona. | **E. CAMPS**

MIQUEL SOLÍS

► **Galeria Fons d'Art, Olot.** Carrer Bisbe Guillemet, 4. **Del 13 de desembre al 6 de febrer.** Horaris: consultar tel. 972 27 00 01

■ Nascut a Sant Gregori el 1957, Miquel Solís segueix tenent les possibilitats de la figuració a la recerca d'aquells intersticis on la realitat cedeix i revela, en forma quasi d'epifania, les possibilitats ocultes de coneixement que conté. Al Fons d'Art d'Olot exposa una selecció de treballs on el paisatge urbà, filtrat sempre a través de la seva particular tècnica, esdevé una excusa per parlar d'aspectes molt més existencials. Solís, al final, cal entendre'l com un realista que cerca la irrealitat dins la convenció del gènere. | **E. CAMPS**

LA FONTANA D'OR ACULL UNA ÀMPLIA SELECCIÓ D'ARTISTES CLAU PER ENTENDRE EL PAS DEL SIMBOLISME A LES PRIMERES AVANTGUARDES. RÚSSIA SEGUEIX ESSANT EL CAMP DE BATALLA PRIVILEGIAT ON LA MODERNITAT ES FRACTURA

La versió russa de l'avantguarda global

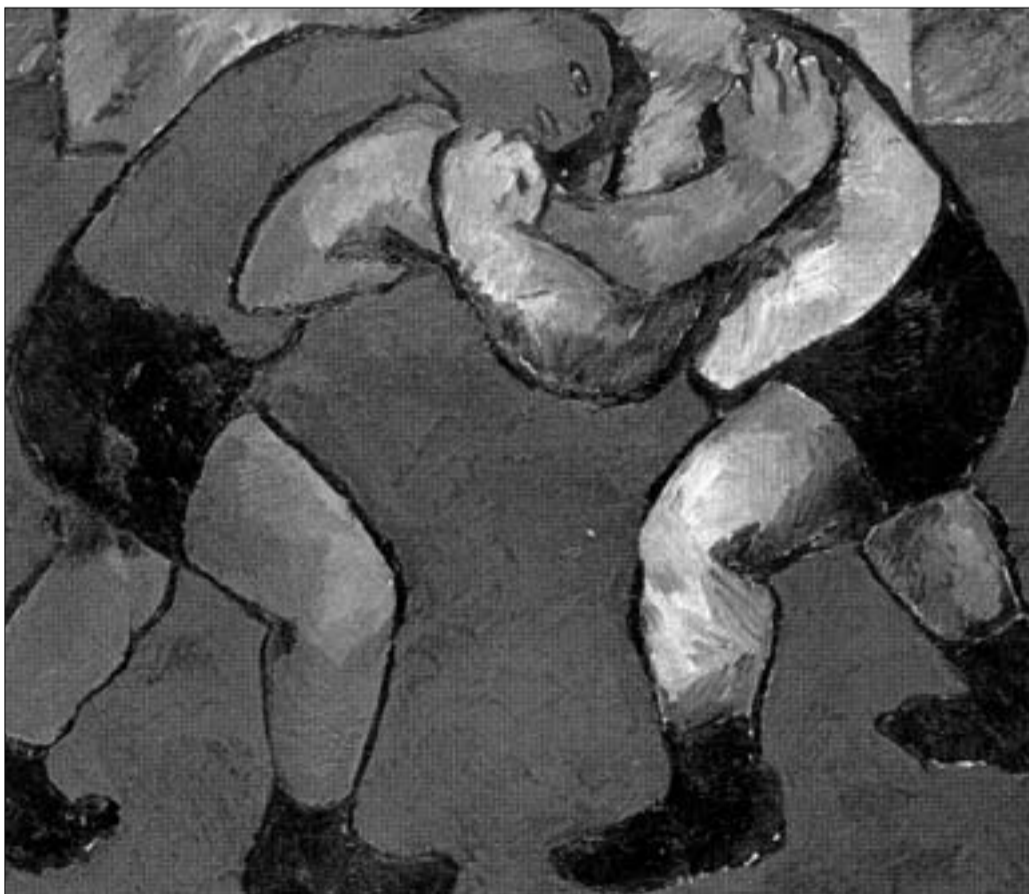
AVANTGUARDA RUSSA

► **Centre Cultural de Caixa de Girona (Fontana d'Or).** Carrer Ciutadas, 19. **Del 20 de novembre al 18 de gener.** Diari d'11 a 14h. i de 17 a 21h. Festius d'11 a 14h.

EUDALD CAMPS

■ L'avantatge, un dels principals, de ser una sucursal (de no ser Barcelona o Madrid) és que no cal justificar-se permanentment, no cal apostar sobre segur amb els de sempre (Dalí, Picasso, Tàpies...), i, per sobre de tot, no cal ignorar els malanomenats «menors» en la mesura que també ells van ser sucursal en el seu moment, és a dir, electrons d'un àtom quasi sempre eurocèntric i invariablement construït en base a mitja dotzena de noms acceptats acríticament pel gruix dels aficionats a aquesta cosa que anomenem història de l'art. Per tot això La Fontana d'Or (que és un luxe de sucursal) pot presentar sense problemes una exposició titulada *Orígens de l'avantguarda russa*: perquè més enllà dels Kandis-

ki o Málevitx (que hi són sense ser protagonistes) també hi ha vida. O més encara: la vida es troba paradoxalment més ben representada en els fèrtils intersticis dels territoris acotats, en les xarxeres del discurs oficial, just al lloc on la llibertat s'afirma en forma d'heterodòxia. No cal dir, a més, que és en aquest indret on conviu sense violència l'art més popular amb els somnis (sempre fallits) de puresa, la mirada infantil intacta amb el tedi del que ha viatjat massa, la fascinació pel món amb la fugida sistemàtica. Són un grapat d'anys enormement significatius. Des de finals del segle XIX fins a la letal irrupció, a les acaballes de la dècada dels anys vint, del realisme socialista (tan patètic com qualsevol altra estètica posada al servei d'ideologies totalitàries), el simbolisme europeu (etiqueta tan útil com imprecisa) subministra transcendència a una pintura àvida de passat (els esplèndids guaixos de Nikolai Roerich són paradigmàtics) sense arribar, per entendre'ns, a la soporífera mirada afectada

d'un Puvis de Chavannes. Artistes com Natàlia Gontxarova, Olga Rozanova o Elena Guro (la representació femenina és més que notable) demostren fins a quin punt la tradició i la modernitat poden conviure sense problemes en absència d'imbecilitat. Tot plegat tan senzill com la percepció despullada: l'obra *Els lluitadors* de Gontxarova (per posar un exemple meridiana) sintetitza la pulsio primitiva, continguda en la brega mateixa i en el

A la recerca de l'essència

► Són obres marcades pel retorn a la tradició.

PERE PORTABELLA
► Museu de l'Empordà, Figueres. Rambla, 2. ☎ Del 19 de desembre a l'1 de març. De dimarts a dissabte d'11 a 19h. Festius d'11 a 14h.

■ El museu d'Empordà acull la clausura dels actes que la ciutat ha dedicat a Pere Portabella amb una intervenció de l'autor a les seves sales d'exposicions i una projecció múltiple de curmetratges poc vistos d'aquest cineasta de culte nascut a Figueres l'any 1927. Després d'un programa d'activitats esglaonades al llarg de l'any 2008, La mirada Portabella es tanca convidant a Pere Portabella a desplegar la seva mirada singular en el marc d'un museu d'art. | **E. CAMPS**

MANEL ESCLUSA
► Galeia, Presenta., Girona. Carrer del Nord, 13. ☎ Del 17 de desembre al 21 de febrer. De dimarts a diumenge d'11 a 14h i de 17 a 20 h.

■ A mig camí entre el «llapis» involuntari de Talbot i la paciència un pèl obcecada de l'alquimista: Manel Esclusa (Vic, 1952) retorna al paisatge deixant que sigui la imatge fotogràfica la que dicti els seus ritmes dins un laboratori que és, paradoxalment, natural. Els treballs que actualment exposa a la Galeria, Presenta... de Girona són fruit de l'atzar líquid i, al mateix temps, de la voluntat artística d'algú que, gràcies al profund coneixement que té del mitjà amb el que treballa, es pot permetre la llicència d'atorgar-li autonomia i llibertat. | **E. CAMPS**

CARLOS MENSA, M.V. TINTORÉ, JORDI PUIG I Mª A. RAVENTÓS
► Espais de la Fundació Vila-casas, Torroella de M. i Palafrugell. ☎ Del 27 de setembre a l'1 de maig. Horaris: www.fundaciovilacasas.org

■ Periòdicament la Fundació Vila-Casas enriqueix l'oferta expositiva de les comarques gironines amb una sèrie d'exposicions que ocupen els espais de Can Mario, a Palafrugell, i del Palau Solterra, a Torroella de Montgrí. D'entre les diferents propostes, destaca la del fotògraf Jordi Puig: l'artista ha recuperat els rostres de les persones que van treballar a la fàbrica de Palafrugell que actualment acull els espais d'art. El resultat és un mosaic humà que, en darrera instància, suposa tot un manifest antropològic. | **E. CAMPS**

ANNA AGUSTÍ
► Galeria Giart. Rambla de la Llibertat, 34. ☎ De l'1 de desembre al 31 de gener. De dimarts a dissabte d'11 a 13,30h. i de 17 a 20,30h.

■ A Anna Agustí no li preocupa tant la cosa representada com la manera de fer-ho: per això pot passar de terres africanes als paisatges sense referents geogràfics explícits sense que la seva proposta pictòrica se'n vegi substancialment afectada. Pintura per sobre de tot, que es construeix amb la meticulositat ordenadora, per exemple, d'un niu d'orenetes: del que es tracta és de descobrir el caràcter perenne d'una determinada manera de mirar i, en especial, de fer concreta aquesta mirada. Destaca, com a novetat, la proposta escultòrica. | **E. CAMPS**

ASSUMPCIÓ MATEU
► Espai VolART, Barcelona. Carrer Ausiàs Marc, 22 ☎ Fins el 7 de febrer. De dm a dv de 17 a 20,30h. Dss d'11 a 14h. i de 17 a 20,30h.

■ Ens trobem davant d'un plantejament expositiu atípic: es tracta de posar de costat dos moments creatius separats per tres dècades o, per dir-ho d'una altra manera, es tracta de veure a quines conclusions ha portat el punt de partida (anys 1974-75) ometent, de manera intencionada, el gruix de la producció central de l'autora. De les *Presons íntimes inicials*, als darrers *Boscors cremats*: allò que tenen en comú les preocupacions de caire més polític amb la mirada existencial que constata l'estupidesa humana en les cendres del paisatge, és la necessitat expressiva a través de la pintura. | **E. CAMPS**

AVANTGUARDA RUSSA
► Centre Cultural de Caixa de Girona (Fontana d'Or). Carrer Ciutadas, 19. ☎ Del 20 de novembre al 18 de gener. Diari d'11 a 14h. i de 17 a 21h. Festius d'11 a 14h.

■ L'exposició està formada per una selecció de prop de 50 pintures, obra dels artistes més representatius de l'avantguarda russa, entre aquests Wassily Kandinsky o Kasimir Malevich, i una tria d'artesanía antiga tradicional que s'han agrupat sota el títol *Orígens de l'avantguarda russa*. Totes les obres exposades procedeixen del fons del Museu Estatal Rus, i mai han estat mostrades anteriorment a l'Estat Espanyol. En aquest sentit, la mostra suposa una ocasió única per a conèixer els precedents d'alguns dels moviments artístics més rellevants del segle XX. | **E. CAMPS**

traç rotund, amb la necessitat avantguardista de permetre a la pintura que sigui pintura abans que qualsevol altra cosa. O els paisatges crepusculars d'Isaak Brodski: a la manera del nostre Modest Urgell (tan fonamental per entendre Miró), aconsegueix que el seu món contingui tots els móns possibles, que la seva natura sigui arquetípica sense haver de renunciar a la bellesa de l'accident.

En tot cas, el que batega amb força rere la majoria de pintures exposades a la Fontana d'Or és justament aquesta comunió amb una tradició perfectament integrada. Ara sí, és Malévitx qui ens ofereix la versió més ben re-

solta: el seu suprematisme (del llatí *supremus*, que vol dir suprem) expressat de manera quasi tràgica en el seu quadrat negre, no és res més que una porta que s'obre cap a la transcendència a la qual també aspiraven les icones russes. O la versió lírica i musical proposada per Kandinski: «Jo vaig anar al camp on la gent amb cara i cabells groguencs-grisencs caminaven vestits de cap a peus amb robes groguenques-grisenques, o els de cara blanca i rosada, amb cabells negres, anaven vestits amb tants colors i brillantor que semblaven quadres vivents». D'això es tractava: de recuperar la pintura infinita que conté el món, de descobrir els ritmes secrets que permeten a les coses existir amb la seva particularíssima música, amb la seva veu. Ho escrivia fa quatre dies Perejaume al seu llibre *Lobra i la por*: «Com si fos en el cant que aconseguíssim de merèixer una part de veu remota».

Experiments visuals

► A partir de la influència simbolista arribada d'Europa, cada autor repensa la pintura.

MILERS DE PERSONES NECESSITEN AJUDA URGENT PER SOBREVUIRE

Amb la teva ajuda, els podem oferir l'assistència mèdica que necessiten.

Amb 10€ cada mes durant un any podem enviar un equip quirúrgic complet a un país en guerra o podem vacunar 800 nens contra la meningitis.

Fes-te soci de MSF
Truca al 902 15 15 07
www.msf.es

DdG

13/01/09 GIRONA
Presentació «A mesura que ens anem fent grans» de Lluís Torner
► A les 8 del vespre, al Punt de lectura de Sant Narcís, presentació del llibre «A mesura que ens anem fent grans», de Lluís Torner Callicó. Amb la publicació del llibre Lluís Torner ens ofereix una minuciosa i magnífica història de les festes d'homenatge a la vellesa.

13/01/09 GIRONA
Projeccions del Cinema Truffaut
► A les 19.30h, al Cinema Truffaut, tindrà lloc diverses projeccions audiovisuals entre elles destaquen els següents films cinematogràfics com és «9 preguntes i una reflexió», de Sandra Ojosnegros; també podem destacar «Laberint», de Sandra Ojosnegros; i «Sota la sorra», de Joan Enric Barceló i Víctor Correas.

Agenda de la setmana

Accents#591

COORDINA Ana Rodríguez
A/E tv.diaridegirona@epi.es

DISSABTE 10

Infantils

GIRONA
Taller ► A les 12h, a l'Abacus, Creacions amb gomets.

Projeccions ► A les 17h, al Museu de Cinema, Caps de setmana animats: projecció de diferents capítols de Les Tres Bessones, la Bruixa Avorrida, Minimán i Juanito Jones.

Creacions amb gomets ► A les 12 del matí, a l'Abacus, Creacions amb gomets.

Lleure

GIRONA

Jocs de taula ► A les 16h, al Centre Cívic Sant Narcís, Jocs de taula amb el Sàtir.
Escacs ► A les 17h, al Centre

Cívic Pla de Palau, Escacs.

Música

SALT Oi! ► A 21.30h, a La Mirona, actuació de Secret Army + The Row.

L'ESCALA Sala Underground ► A la sala UndeGrounD de l'Escala, a partir de les 23.30h, a la Sala Underground, actuació en directe dels grups Parcuis i In Somnia.

Visites guiades

GIRONA
Art ► A les 12h, al Museu d'Art, «Anton Casamor. Un art que perviu».

Cinema mut ► A les 18.30h, al Museu d'Història de la Ciutat, «Chaplin en imatges».
Avantguarda ► A les 19h, al Centre Cultural de Caixa de Girona-Fontana d'Or, «Orígens de l'avantguarda russa».

Literatura

ARGELAGUER Presentació ► A les 18h, a la sala d'actes de l'Ajuntament d'Argelaguer, presentació del

llibre *Argelaguer*, escrit per Josep Vilar Vergés. Una nova monografia local de la col·lecció *Quaderns de la Revista de Girona*.

DIUMENGE 11

Infantils

GIRONA
Espectacle infantil ► A les 12h, a l'Auditori-Palau de Congressos, «El poble de vent i fusta».

Projecció ► A les 11h, al Museu del Cinema, Caps de setmana animats: projecció de diferents capítols de Les Tres Bessones, la Bruixa Avorrida, Minimán i Juanito Jones.

Música

GIRONA
Valsos i danses ► A les 19h, a l'Auditori-Palau de Congressos, Strauss: Valsos i danses, amb l'Orquestra Simfònica del Vallès.

Sortides

GIRONA
MNAC ► A les 9h, sortida de l'estació d'autobusos. Sortida matinal al MNAC. Visita a l'exposició «Juli González, retrospectiva».

Balls

CORÇÀ Montgrins ► A les 17h, con-

cert i ball amb l'orquestra Montgrins.

NAVATA Balls ► A les 18h, al centre Social, balls amb Rimel.

GIRONA Saló ► A la nit, a la Sala de ball, ball amb l'orquestra Montecarlo.

VIDRERES Ball ► A les 17.30h al Casal de Jubilat i Pensionista, ball per a la gent gran amb Harmonia.

VILADAMAT Pa d'Àngel ► A les 18h, ball amb el conjunt Pa d'Àngel.

Visites guiades

GIRONA Cinema mut ► A les 13h, al Museu d'història de la ciutat, «Chaplin en imatges».

DILLUNS 12

Conferències

GIRONA Gènere ► A les 19.30h, a l'auditori Narcís de Carreras, videoconferència: «La natura hi té poc a veure. La construcció his-

tòrica de la sexualitat i el gènere», a càrrec de Jeffrey Weeks.

Salut

GIRONA Grups ► A les 20h, al Centre Cívic Sant Narcís, Grup d'ajuda mútua d'agorafòbics.

DIMARTS 13

Cinema

GIRONA Projeccions ► A les 19.30h, al Cinema Truffaut, «9 preguntes i una reflexió», de Sandra Ojosnegros; «Laberint», de Sandra Ojosnegros; i «Sota la sorra», de Joan Enric Barceló i Víctor Correas.

Presentació

GIRONA Llibre ► A les 8 del vespre, al Punt de lectura de Sant Narcís, presentació del llibre «A mesura que ens anem fent grans», de Lluís Torner Callicó.

Conferències

GIRONA Salut ► A les 17h, a la Casa de Cultura, «Menopausa i càncer de mama», a càrrec del Dr. Miguel Alonso.
Estudis ► A les 17.30h, a la Casa de Cultura de Girona, «Universitat de Catalunya», a càrrec d'Anna Maria Geli, rectora de la UdG.
Història ► A les 19.30h, a l'Au-

ditori Narcís de Carreras, «Adolf Hitler: El Führer de la utopia nazi», a càrrec de Ferran Gallego.
Testimoni ► A les 20h, a la Casa de Cultura, «La meua experiència a Guantánamo», a càrrec de Lahcen Ikassrien.

DIMECRES 14

Solidaritat

GIRONA Donació de sang ► A les 6 de la tarda, al Centre Cívic Santa Eugènia, donació de sang.
► d'11 del matí a 2/4 de 3 del migdia, donació de sang a l'IES D'Hostaleria i turisme de Girona.

Lliurament

GIRONA Lliurament de premis ► A les 12 del matí, a la Fundació Fita, Beca-ajuda per a joves artistes 2008 de la Fundació Fita.

DIJOUS 15

Audiovisuals

GIRONA Cinema ► A les 8 del vespre, al Museu del Cinema, projecció de To be or not to be, d'Ernst Lubitsch.

Conferències

GIRONA Xerrades ► A les 7 de la tarda,

a l'Auditori Narcís de Carreras, Chaplin i la tradició del cinema burlesc americà, a càrrec de Carlos Losilla.

Lleure

GIRONA Monòleg ► A 2/4 d'11 de la nit, a Platea Local, Monòleg: David Barragan.

DIVENDRES 16

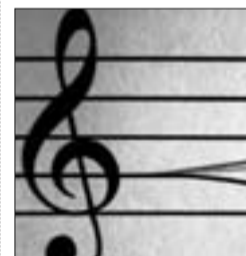
Lleure

GIRONA Jocs ► A les 9 del vespre, al Centre Cívic Sant Narcís, Colla de jocs dels divendres.

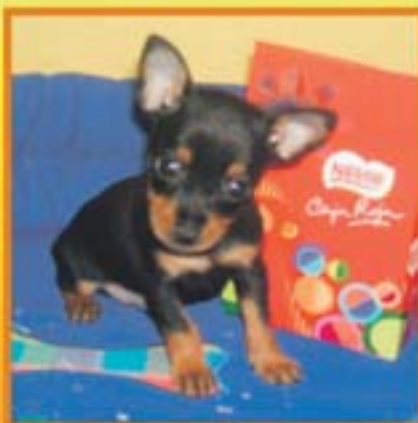
Música

GIRONA Concert ► A les 10 de la nit, al Centre Cívic Sant Narcís, Nit So-dejam.

Concert ► A les 6 de la tarda, a l'Auditori Narcís de Carreras, Fundació La Caixa, Claudio Monteverdi: Vespro della Beata Vergine. Audició a càrrec de Rafael Esteve.

GIROCAN
VENDA DE CADELLS
TOTES LES RACES

972.440.633
676.406.206

WWW.GIROCAN.NET

Ctra. Girona-Anglès, km 105
17162 Bescanó (Girona)